

19.12.62 - יום ד'

י" כיון צה"ל

9 - יהודיה דום. לפני 13 שנה, בהיותה בת 18 ניהלה מעברה עגור. היחה ממשפחה דחיה ולא הלכה לצבא. אולם כעבור חצי שנה נישאה. עכשיו היא מורה בב"ס ברמת השרון. המורים שנשלחים לב"ס אלה אינם מוכשרים ואינם מכירים בעיות ילדי המזרח. ברמת השרון יש 5 ב"ס, מהם שנים לעולים חדשים. בבה"ס שלה כל הילדים מעדות אגאמא המזרח. שבע שנים היחה מורה בב"ס בבאר-שבע. שם היה יותר טוב, כי המפקח היה מוצלח. קבעו יום לימודים ארוך, הוסיפו 123 שעות. לכל כחה הוסיפו שתי שעות. אבל זה לא מועיל. כי הסורה אינה מכירה המנסליות של ילדים אלה. הם פרוצים. היא מציעה להנהיג יום ארוך משמונה בבוקר עד שש בערב - בהחלה בחמשה ב"ס באזורי הסיחות. העיקר שיימצאו מנהלי ב"ס שהם "משמעים" לדבר. הכל הלוי במנהל. (מנהל בה"ס שלה הוא יוחנני מהרצליה). חמשה ב"ס אלה יהיו ס"ב לדוגמא בשביל ילדי המזרח, שבהם יש רכוז טבעי של ילדי עדות מזרח. כי לא טוב לרכז באופן מלאכותי ילדים מעדה אחת. זה מוליד חסביך של נחיתות. בשתי השעות הנוספות עכשיו אין חכניה קבועה. יש לומדים ויש משחקים בכדור. בב"ס צריך להיות כ מסל עצמי - חברת ילדים, אבל רוב המורים אינם יודעים אין "אוכלים" את זה. גם המפקחים ברובם אינם מכירים טוב הבעיה, ולכן לא ידעו לבחור במנהלים מתאימים.

שאלתי אם מורה אם מתאימה להוראה (לה יש שני ילדים) חשובה - הדבר הלוי במורה. המורות בצבא הן טובות גם לאחר השתחררותן מהצבא, כי החרגלו למשטר מסודר. שאלתי אם מורה יכל ללמד 32 שעות בשבוע, ולא רק 30 כמו עושים עכשיו. - היא חושבת שכן, אם תשתנה האווירה בארץ. שאלתי אם יש לה מגע עם ההורים של ילדי המזרח? - כן, היא "מראיינת" מזמן לזמן כל אם ואב. האם אומרת: היא רוצה ש /שילדיה

